

Sygn. akt IV CZ 34/07

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa K. Spółki z o.o. w W.

przeciwko M. P.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2007 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 marca 2007 r.,

oddala zażalenie i zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1 800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 14 marca 2007r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej M. P. na wyrok tego Sądu z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną. W uzasadnieniu wskazał, że skarga kasacyjna pozwanej nie zawiera odpowiedniego wniosku o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienia, a więc nie spełnia jednego z wymagań wskazanych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Sąd podkreślił, że w skardze znajduje się jedynie stwierdzenie, że jej rozpoznanie ma uzasadniać konieczność rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego „czy czynność prawna dokonana przez dłużnika mająca na celu zaspokojenie roszczenia osoby trzeciej z tytułu nakładów poniesionych przez tę osobę na majątek stanowiący wspólność majątkową małżeńską może zostać uznana za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela na podstawie art. 527 § 1 k.c.”. Zdaniem Sądu, nie można tego stwierdzenia uznać za spełniające wymaganie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu pozwana zarzuciła naruszenie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i art. 398⁹ k.p.c. przez bezzasadne przyjęcie, iż skarga kasacyjna nie spełnia wymagań art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Sformułowanie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz przedstawienie jakiegokolwiek uzasadnienia jest wystarczające do spełnienia wymagania wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny dokonał w istocie merytorycznej oceny wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, do czego, zgodnie z art. 398⁹ k.p.c., uprawniony jest Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i uzasadnienie tego wniosku. Trafnie Sąd Apelacyjny uznał, że skarga kasacyjna wniesiona przez pozwaną nie spełnia tego wymagania. W szczególności za spełniające je nie może zostać uznane przytoczone wyżej zdanie. Przede wszystkim zdanie to nie zawiera sformułowania wskazującego, że jest to "wniosek" (żądanie) o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie zawiera też uzasadnienia tego wniosku, wymaganego przez art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje

skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wówczas, gdy zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1-4 tego przepisu, dlatego uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno nawiązywać do tych okoliczności. Jeżeli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparto na twierdzeniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, to jego uzasadnienie powinno wskazywać, na czym jego istotność polega (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).